

ACC. N.R. M. 8063:1.3.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Olva Elvesson*

Härad: *Bjäre*

Adress: *Ukela Höv*

Socken: *Höv*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941*

Född år *1876* i *Sonaryd L. Parup*

Frågelista 3

*Spannmålens beredning till mjöl
och gryn*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N. M. 3.

Skriv endast på denna sida!

Till bröd användes äg och bete, korn Mols
kåd till mjöl och gryn. Väden maldes på bat-
tenkvarnar, tre stycken dylika fanns nära
Därstad försred i närheten av Sinarpsdalen
Öremälla på skalen samt Propamöllan nära
Himmelslöv. 1885 byggde inspektör Fuhr,
å fängelsebostället i Västra Parup, den
första väderkvarnen på orten, sedan dess ha
två andra byggts en i Broddarp en i Hårin-
ge alla i Västra Parups församling. I Hårin-
ge finns ett par tre stycken mindre battenkvar-
nar, den största av dem i Olastorp byggdes på
1860 talet av N. P. Nilsson från Söingebygden,
han hade lite av varje affärer, bland annat smugg-
leri, han blev gift med en rik bonddotter från
Olastorp, han köpte inte sin kvarn utan måste
överlämna den till en annan. Då blev han
hästhandlare och flyttade till Stockholm.

Vid sekelskiftet började man att handla
med biografer och blev biografkung i Stockholm.
Här är ingen som mins handkvarnars begagnande
för sådesmalning.

För malningen togs fullt ett stop såd för skäp-
pa, alltså 6 stop för tunna.

Stödar har ju lyckligtvis varit sålanta,
ett dylikt var dock 1868, och 1917 var också
ett svart år fast inte som 68. Som hjälpmo-
del bland bröddäden användes "höbunke"
vilket sållades fört så möjligt befinthigt
sand, eller dylikt kom från. Därefter sigta-
des det och det finaste blandades bland mjö-
let. 1917 var det gott om potatis och de användes
bland bröd, det var gott men brödet blev fort
torrt. Potatisen redskalades och kokades
och stöttes sönder, potatisvattnet användes
till degpad.

Till mjölsäckar användes mest hemvärida
fiocka tyger som vävts för ändamålet,
men också säcker av finsvärd segelduk före
kom. Det fanns tunnäsäckar, halvtunne och
skäpsäckar, när de körde till möllan för
att få maset julsäden, tog de mat med sig för
att kunna till säden ^{utöver} molen så att de
kunde få mjölet med sig hem igen. Det blev
ibland många möllekörare på en gång som
övernattade i möllestugan.
På säckarna hade de skrivit sina namn och
adress, så att var och en skulle få sin egen
säck igen och inte få den bortbytad.
Stor grun bereddes på kvarnarna till av
korn och havre. Stor bete bereddes små grun
kallade griftgrun.